

6

RZĄDOWA ADMINISTRACJA CENTRALNA

6.1 Kategoria organów naczelnych

! **Administracja centralna** charakteryzuje się tym, że jej organy są w właściwością miejscową obejmują obszar całego państwa, a nie jedynie wybrany jego fragment (wtedy mówimy o administracji terenowej).

W doktrynie, czyli nauce prawa administracyjnego, organy centralne dzielimy na **organy naczelne** oraz tzw. **urzędy centralne**, czyli centralne organy administracji rządowej, które są podporządkowane organom naczelnym – zostało to przedstawione na rysunku 17.

Rysunek 17. Struktura organów centralnych

Organy naczelne tworzą katalog zamknięty, regulowany obecnie jedynie przez naukę. Obecna Konstytucja RP nie wprowadza podziału organów centralnych na organy naczelne i centralne organy administracji rządowej. Do organów naczelnych administracji publicznej zaliczamy: Prezesa Rady Ministrów, Radę Ministrów, ministrów, kierowników określonych w ustawie komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów. Klasyfikacja ta nie uwzględnia statusu Prezydenta RP, co pozostaje w zgodzie z przepisami Konstytucji RP, zgodnie z którą Prezydent ma być organem o podstawowym znaczeniu dla całego państwa, a więc nie tylko dla administracji publicznej, czyli władzy wykonawczej.

W doktrynie przyjęto następujące cechy wyróżniające organy naczelne:

- powoływane są przez Prezydenta RP;
- obejmują swą właściwością miejscową obszar całego państwa;
- są organami zwierzchnimi wobec pozostałych organów w strukturze administracji rządowej.

Mianem **centralnych urzędów administracji rządowej**, nazywanych również urzędami centralnymi, określa się te organy centralne, które nie są organami naczelnymi, ale ich właściwość miejscowa także obejmuje obszar całego państwa. Każdy organ naczelny jest zatem jednocześnie organem centralnym ze względu na swoją właściwość miejscową, jednak zasada ta nie działa w drugą stronę. Regułą jest, że centralne organy administracji rządowej podporządkowane są organom naczelnym oraz nie wchodzi w skład Rady Ministrów.

Przykład

Art. 29 ust. 1 *Ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów*:

„Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad działalnością Prezesa Urzędu”.

Fragmety *Ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze* (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 1393):

„Art. 16.

1. Minister właściwy do spraw transportu jest naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach lotnictwa cywilnego. [...]

Art. 20.

1. Centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach lotnictwa cywilnego jest Prezes Urzędu [Lotnictwa Cywilnego – *przyp. aut.*]”.

SPRAWDŹ SIEBIE

1. Wymień organy naczelne administracji publicznej.
2. Wskaż cechy charakteryzujące organy naczelne administracji publicznej.
3. Jaka jest różnica pomiędzy organami naczelnymi a tzw. urzędami centralnymi?

6.2 Rada Ministrów

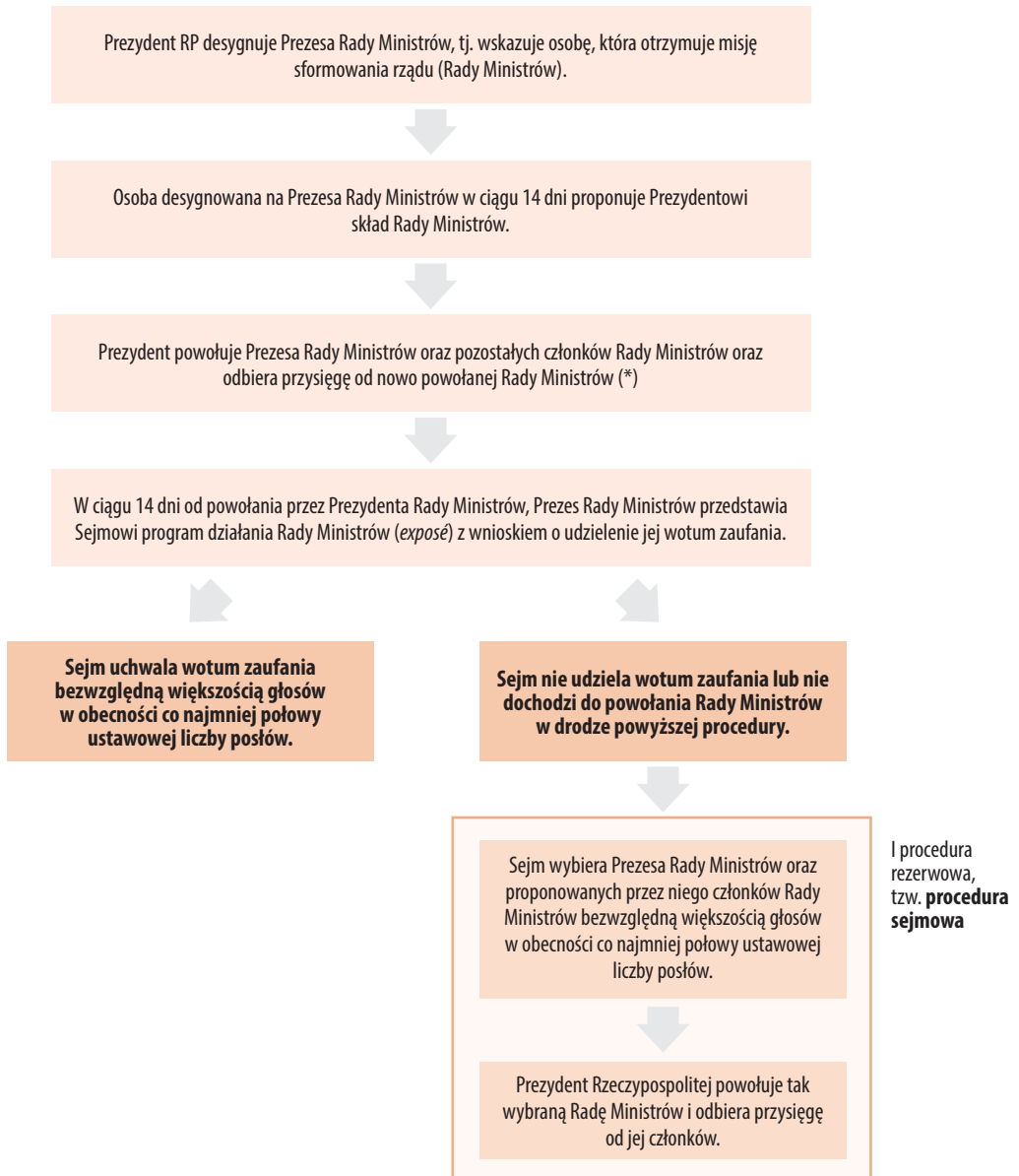
Rada Ministrów jest kolegialnym organem naczelnym administracji rządowej, którego funkcjonowanie zostało uregulowane w Konstytucji RP oraz *Ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów*. Natomiast organizację i tryb pracy określa sama Rada Ministrów w regulaminie. Obecny regulamin został przyjęty *Uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów*. Obsługą Rady Ministrów zajmuje się Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

CIEKAWOSTKA

Mówiąc „rząd”, w wielu przypadkach mamy na myśli właśnie Radę Ministrów. Jest to ujęcie wąskie. Natomiast w ujęciu szerokim „rząd”, poza Radą Ministrów, oznacza także Prezesa Rady Ministrów, poszczególnych ministrów, wojewodów oraz pełnomocników rządu.

Procedura tworzenia Rady Ministrów

Radę Ministrów powołuje Prezydent RP na wniosek Prezesa Rady Ministrów. Na rysunku 18 została przedstawiona szczegółowa procedura tworzenia Rady Ministrów, wraz z uwzględnieniem procedur rezerwowych, tj. sposobu działania, kiedy za pierwszym podejściem nie uda się jej stworzyć.

Rysunek 18. Procedura tworzenia Rady Ministrów

(*) CIEKAWOSTKA

Art. 151 Konstytucji RP stanowi, że Prezes Rady Ministrów, wiceprezesa Rady Ministrów oraz ministrowie składają wobec Prezydenta RP następującą przysięgę:

„Obejmując urząd Prezesa Rady Ministrów (wiceprezesa Rady Ministrów, ministra), uroczystie przysięgam, że dochowam wierności postanowieniom Konstytucji i innym prawom Rzeczypospolitej Polskiej, a dobro Ojczyzny oraz pomyślność obywateli będą dla mnie zawsze najwyższym nakazem”.

Przysięga może być złożona z dodaniem zdania „Tak mi dopomóż Bóg”.

Ustawodawca przewidział również sposób postępowania na wypadek, gdy opisana wyżej procedura nie zakończy się wyborem Rady Ministrów. Chodzi tu o sytuację, gdy Sejm nie jest w stanie wybrać Prezesa Rady Ministrów oraz proponowanych przez niego członków Rady Ministrów bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów. Oznacza to, że nie jest zrealizowana I procedura rezerwowa wyboru rządu.

W takiej sytuacji uruchamia się tzw. **II procedurę rezerwową**. Polega ona na tym, że uprawnienie do wyznaczenia Prezesa Rady Ministrów wraca znów do Prezydenta, który w ciągu 14 dni ma powołać Prezesa Rady Ministrów, a następnie na jego wniosek pozostałych członków Rady Ministrów. Następnie w ciągu kolejnych 14 dni Prezes Rady Ministrów przedstawia Sejmowi program działania Rady Ministrów (*exposé*) z wnioskiem o udzielenie wotum zaufania. Wotum jest tu uchwalane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów (**). Jeżeli jednak na tym etapie również nie uda się powołać Rady Ministrów, to Prezydent musi skrócić kadencję Sejmu, tj. rozwiązać go, a następnie ogłosić nowe wybory parlamentarne.

(**) CIEKAWOSTKA

Tak wybrany rząd jest określany **rządem mniejszościowym**, ponieważ wystarczy zwykła większość głosów, a nie – jak w pierwszym etapie procedury powoływania rządu – większość bezwzględna. W Polsce przykładem rządu mniejszościowego był gabinet premiera Marka Belki (2004–2005).

Skład Rady Ministrów

W skład Rady Ministrów wchodzi:

- Prezes Rady Ministrów (premier)⁵² jako jej przewodniczący; może on jednocześnie kierować ministerstwem.
- Wiceprezes bądź wiceprezesi Rady Ministrów – występują fakultatywnie, Konstytucja RP nie ogranicza liczby wiceprezesów Rady Ministrów, ale też nie obliguje do powołania takiego urzędu. Wiceprezes Rady Ministrów może jednocześnie kierować ministerstwem (np. w latach 2007–2012 Waldemar Pawlak jednocześnie pełnił funkcję wiceprezesa Rady Ministrów i ministra gospodarki). Decyzja o powołaniu bądź też niepowołaniu wiceprezesa należy do premiera. W przypadku rezygnacji z tworzenia tego stanowiska, obowiązki wicepremiera może pełnić jeden z ministrów, wyznaczony do tego przez Prezesa Rady Ministrów.
- Ministrowie resortowi oraz zadaniowi, z których pierwsi kierują poszczególnymi działami administracji rządowej, a drudzy wypełniają zadania wskazane przez premiera.
- Kierownicy komitetów wchodzących w skład rady, jeżeli tak stanowią odrębne ustawy. Obecnie w skład Rady Ministrów nie wchodzi żaden kierownik, historycznie był to przewodniczący Komitetu Integracji Europejskiej⁵³ czy przewodniczący Komitetu Badań Naukowych⁵⁴.

⁵² Urząd premiera zostanie szerzej omówiony w podrozdziale 6.3. *Prezes Rady Ministrów*.

⁵³ Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Komitecie do Spraw Europejskich przekazała jego zadania Komitetowi do Spraw Europejskich.

⁵⁴ Ustawa z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki przekazała jego zadania w zakresie finansowania ministrowi właściwemu do spraw nauki.

Tabela 11. Skład Rady Ministrów

Skład obligatoryjny	Skład fakultatywny
<p>Prezes Rady Ministrów</p> <p>ministrowie (ich liczba nie jest odgórnie określona)</p>	<p>wicepremier bądź wicepremierzy (zwykle są powoływani)</p> <p>kierownicy komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów na podstawie odrębnych ustaw (obecnie nie ma ich w RM)</p>

Kompetencje Rady Ministrów

Kompetencje Rady Ministrów zostały wyliczone w art. 146 Konstytucji RP, który stanowi, że Rada Ministrów prowadzi politykę wewnętrzną i zagraniczną Rzeczypospolitej Polskiej. Konstytucja wprowadza także zasadę **domniemania właściwości**⁵⁵, która przekazuje Radzie Ministrów sprawy polityki państwa niezastrzeżone dla innych organów państwowych i samorządu terytorialnego. Ponadto Rada Ministrów kieruje administracją rządową.

W zakresie i na zasadach określonych w Konstytucji RP i ustawach Rada Ministrów:

1. Zapewnia wykonanie ustaw – jako organ zwierzchni wobec pozostałych organów administracji publicznej Rada Ministrów ma stać na straży tego, żeby postanowienia zawarte w ustawach były realizowane przez wszystkie organy.
2. Wydaje rozporządzenia, np. *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji rządowego programu dla rodzin wielodzietnych*, wydane na podstawie art. 24 ust. 2 *Ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej*.
3. Koordynuje i kontroluje prace organów administracji rządowej.
4. Chroni interesy Skarbu Państwa.
5. Uchwala projekt budżetu państwa.
6. Kieruje wykonaniem budżetu państwa oraz uchwala zamknięcie rachunków państwowych i uchwala sprawozdanie z wykonania budżetu.
7. Zapewnia bezpieczeństwo wewnętrzne państwa oraz porządek publiczny.
8. Zapewnia bezpieczeństwo zewnętrzne państwa.
9. Sprawuje ogólne kierownictwo w dziedzinie stosunków z innymi państwami i organizacjami międzynarodowymi.
10. Zawiera umowy międzynarodowe wymagające ratyfikacji oraz zatwierdza i wypowiada inne umowy międzynarodowe.

Przykład

Uchwała nr 12/2002 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 2002 r.

w sprawie zatwierdzenia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Makau o komunikacji lotniczej, sporządzonej w Warszawie dnia 22 października 1999 r.

Na podstawie art. 15 ust. 1 *Ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych* (Dz.U. nr 39, poz. 443) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1

1. Zatwierdza się Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Makau o komunikacji lotniczej.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do uchwały.

⁵⁵ Zob. definicja na str. 58.

§ 2

Wykonanie umowy, o której mowa w § 1 ust. 1, powierza się Ministrowi Infrastruktury.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

11. Sprawuje ogólne kierownictwo w dziedzinie obronności kraju oraz określa corocznie liczbę obywateli powoływanych do czynnej służby wojskowej, np. *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 października 2013 r. w sprawie określenia liczby osób, które w 2014 r. mogą być powołane do czynnej służby wojskowej.*
12. Określa organizację i tryb swojej pracy, np. *Uchwała nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.*

Organizacja i tryb pracy Rady Ministrów

Rada Ministrów działa na zasadzie **kolegialności**, rozpatrując sprawy i podejmując rozstrzygnięcia na posiedzeniach lub w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk (tryb obiegowy). Należy podkreślić, że członkowie Rady Ministrów mają stać na straży stanowiska wypracowanego przez całą Radę, ponieważ są odbierani jako jej reprezentanci.

Posiedzenia Rady Ministrów zwoływane są przez Prezesa Rady Ministrów, który ustala ich porządek i im przewodniczy, natomiast samym przygotowaniem i obsługą posiedzeń zajmuje się sekretarz Rady Ministrów, który np. doręcza uczestnikom posiedzenia Rady Ministrów projekt porządku obrad, nie później niż 5 dni przed wyznaczoną datą posiedzenia.

CIEKAWOSTKA

Posiedzenia Rady Ministrów zwyczajowo odbywają się we wtorki o godzinie 11.00 w gmachu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3). W uzasadnionych przypadkach Prezes Rady Ministrów może wyznaczyć inny termin posiedzenia Rady Ministrów, np. w związku z katastrofą prezydenckiego samolotu Tu-154 pod Smoleńskiem 10 kwietnia 2010 r. (sobota) odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady Ministrów.

Posiedzenia Rady Ministrów są niejawne, jednakże Rada Ministrów jest obowiązana informować opinię publiczną o przedmiocie posiedzenia oraz o podjętych rozstrzygnięciach. Nie dotyczy to spraw, w stosunku do których Prezes Rady Ministrów zarządził tajność obrad.

Przykład

07.08.2014

Porządek obrad Rady Ministrów wtorek, 12 sierpnia 2014 r., godz. 11.00

1. Projekt ustawy o obligacjach.
Wnioskodawca: Minister Finansów
2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz niektórych innych ustaw.
Wnioskodawca: Minister Środowiska
3. Projekt ustawy o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych.
Wnioskodawca: Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
4. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.
Wnioskodawca: Minister Sprawiedliwości

5. Projekt uchwały Rady Ministrów w sprawie przyjęcia programu pod nazwą „Krajowy Program Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu 2020. Nowy wymiar aktywnej integracji”.
Wnioskodawca: Minister Pracy i Polityki Społecznej
6. Projekt uchwały Rady Ministrów w sprawie przyjęcia programu pod nazwą „Krajowy Program Rozwoju Ekonomii Społecznej”.
Wnioskodawca: Minister Pracy i Polityki Społecznej
7. Projekt uchwały Rady Ministrów w sprawie udzielenia zgody na podpisanie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Naczelnym Dowództwem Sojusznicznych Sił w Europie (SHAPE) dotyczącej stacjonowania, statusu prawnego i wsparcia 3. Batalionu Łączności NATO (3NSB), elementu podporządkowanego Grupie Systemów Łączności i Informatyki NATO (NCISG) dyslokowanego w Rzeczypospolitej Polskiej.
Wnioskodawca: Minister Obrony Narodowej
8. Projekt stanowiska Rządu wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz ustawy Kodeks postępowania cywilnego (druk nr 2251).
Wnioskodawca: Minister Finansów
9. Sprawy bieżące.

Udział członków Rady Ministrów w rozpatrywaniu spraw i podejmowaniu rozstrzygnięć na posiedzeniu Rady Ministrów jest obowiązkowy. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes Rady Ministrów może jednak – na wniosek członka Rady Ministrów – zwolnić go z tego obowiązku. W przypadku usprawiedliwionej nieobecności ministra na posiedzeniu, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, w rozpatrywaniu spraw przez Radę Ministrów bierze udział sekretarz lub podsekretarz stanu wskazany uprzednio przez ministra nieobecnego na posiedzeniu. Przy podejmowaniu rozstrzygnięć zastąpić go może inny minister wskazany przez Prezesa Rady Ministrów.

W trakcie posiedzenia rozstrzygnięcia Rady Ministrów zapadają w drodze uzgodnienia. W przypadkach, w których osiągnięcie uzgodnienia nie jest możliwe, projekt rozstrzygnięcia może być, z inicjatywy Prezesa Rady Ministrów, poddany głosowaniu. Rozstrzygnięcia przez głosowanie zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków Rady Ministrów, a w razie równej liczby głosów, rozstrzyga głos Prezesa Rady Ministrów.

Tryb obiegowy to działanie Rady Ministrów poza posiedzeniami, drogą korespondencyjną. Ustawodawca nie wprowadził wyraźnych kryteriów rozgraniczenia zagadnień, które muszą być przedmiotem posiedzeń, a które mogą być uzgodnione obiegowo. O zastosowaniu tego trybu decyduje Prezes Rady Ministrów. Można stwierdzić, że ten sposób funkcjonowania Rady jest w pewnym sensie uzupełnieniem posiedzeń, ponieważ polega jedynie na wymianie pism, co nie sprzyja dokładnej analizie i konfrontacji pomysłów, opinii wszystkich członków Rady.

Organy wewnętrzne Rady Ministrów

Organom wewnętrznym Rady Ministrów poświęcony jest cały rozdział 3 ustawy o Radzie Ministrów. Zaznaczyć należy, że nie są to organy w rozumieniu definicji z podrozdziału 4.1. *Organ administracji publicznej a urząd administracji publicznej*, która określa organ jako osobę lub grupę osób mających ustawowo przypisane kompetencje i mogących stosować władztwo administracyjne. Organy wewnętrzne Rady Ministrów są jednostkami o charakterze pomocniczym i nie są wyposażone we władztwo administracyjne. Zaliczamy do nich organy wymienione poniżej:

1. **Stały komitet lub komitety Rady Ministrów** – powoływane są w celu inicjowania, przygotowywania i uzgadniania rozstrzygnięć albo stanowisk Rady Ministrów lub

Prezesa Rady Ministrów w sprawach należących do zadań i kompetencji tych organów, np. *Zarządzenie nr 86 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 listopada 2013 r. w sprawie Stałego Komitetu Rady Ministrów.*

2. **Komisje powoływane do rozpatrywania określonej sprawy lub kategorii**, np. *Zarządzenie nr 37 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 maja 2014 r. w sprawie Komitetu Rady Ministrów ds. Cyfryzacji.*
3. **Rady i zespoły opiniodawcze lub doradcze** w sprawach należących do zadań i kompetencji Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów, np. *Zarządzenie nr 28 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 maja 2014 r. w sprawie Międzyresortowego Zespołu ds. Funkcjonowania Górnictwa Węgla Kamiennego w Polsce.*

Jak widać na powyższych przykładach, organy pomocnicze są tworzone z własnej inicjatywy przez Prezesa Rady Ministrów lub w drodze zarządzenia na wniosek członka Rady Ministrów.

4. **Komisje kodyfikacyjne** – jak sama nazwa wskazuje, tworzone są przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia w celu opracowania projektów kodyfikacji określonych dziedzin prawa z uwzględnieniem dorobku nauki i doświadczenia, np. *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego.*
5. **Komisje wspólne** tworzone są przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia, w uzgodnieniu z zainteresowaną instytucją lub środowiskiem społecznym. Komisje te składają się z przedstawicieli rządu oraz danej instytucji lub środowiska, a ich celem jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych dla polityki rządu oraz interesów reprezentowanej w komisji instytucji lub środowiska, np. *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 listopada 2009 r. w sprawie powołania Narodowego Komitetu Koordynacyjnego ds. Euro, Rady Koordynacyjnej oraz Międzyinstytucjonalnych Zespołów Roboczych ds. Przygotowań do Wprowadzenia Euro przez Rzeczpospolitą Polską.*
6. **Rada Legislacyjna** – ma ona nieco inny charakter niż wymienione do tej pory organy pomocnicze. Funkcjonuje na podstawie ustawy o Radzie Ministrów oraz *Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie zadań Rady Legislacyjnej oraz szczegółowych zasad i trybu jej funkcjonowania.* Jest organem opiniodawczo-doradczym Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów w kwestiach dotyczących systemu prawa. Rada wykonuje swoje zadania przez:
  - a) opiniowanie projektów dokumentów rządowych, w szczególności projektów założeń projektów ustaw, projektów ustaw oraz projektów innych aktów normatywnych pod kątem ich zgodności z Konstytucją RP, prawem UE oraz spójności z obowiązującym systemem prawa;
  - b) opiniowanie projektów ustaw o szczególnej doniosłości, przygotowanych z inicjatywy posłów, Senatu, Prezydenta RP lub grupy obywateli, skierowanych do Rady Ministrów w celu zajęcia stanowiska, lub też opiniowanie stanowiska Rady Ministrów wobec tych projektów;
  - c) formułowanie wniosków lub opinii dotyczących metod i sposobów rozwiązywania problemów związanych ze stosowaniem Konstytucji RP oraz metod i sposobów wdrażania prawa UE;
  - d) formułowanie wniosków lub opinii w sprawach związanych z procesem stanowienia prawa, w tym co do Zasad techniki prawodawczej;
  - e) dokonywanie ocen stosowania obowiązującego prawa pod względem jego spójności, skuteczności i właściwego regulowania zjawisk społecznych;
  - f) analizowanie potrzeb dokonania zmian prawa.

- 7. Rządowe Centrum Legislacji** działa przy Prezesie Rady Ministrów jako podległa mu państwowa jednostka organizacyjna. Organ ten zapewnia koordynację działalności legislacyjnej Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i innych organów administracji rządowej poprzez:
- a) opracowywanie rządowych projektów ustaw;
  - b) opracowywanie stanowisk prawno-legislacyjnych do rządowych projektów aktów prawnych innych niż projekty ustaw oraz do projektów założeń projektów ustaw;
  - c) analizowanie orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego, a także Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i Sądu Pierwszej Instancji, w szczególności w zakresie wpływu na polski system prawa;
  - d) koordynowanie pod względem prawnym i formalnym przebiegu uzgodnień rządowych projektów aktów prawnych;
  - e) wydawanie, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach, Dziennika Ustaw RP oraz Dziennika Urzędowego RP „Monitor Polski”;
  - f) współdziałanie z ministrem właściwym ds. członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej w sprawie dostosowywania prawa polskiego do prawa UE i jego wykonywania;
  - g) współdziałanie z Radą Legislacyjną w zakresie opiniowania rządowych projektów aktów normatywnych pod względem ich zgodności z Konstytucją RP oraz spójności z polskim systemem prawa;
  - h) monitorowanie wydawania przez organy administracji rządowej przepisów wykonawczych do ustaw;
  - i) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach lub wskazanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Pełnomocnik rządu

Ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów przewiduje możliwość wprowadzenia instytucji pełnomocnika rządu do określonych spraw, których przekazanie członkom Rady Ministrów nie jest celowe. W praktyce pełnomocnicy są powoływani, gdy daną sprawą ze względu na jej specyfikę powinna zajmować się jedna osoba bądź gdy trzeba koordynować sprawy wychodzące poza kompetencje jednego resortu. Może nim być sekretarz stanu lub podsekretarz stanu, ale także wojewoda, z zastrzeżeniem, że będzie on pełnomocnikiem w sprawach regionalnych, których zasięg nie przekracza obszaru jednego województwa.

Przykład

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw Programu ochrony przed powodzią w dorzeczu górnej Wisły jako pełnomocnika wyznacza Wojewodę Małopolskiego.

Pełnomocnika Rządu powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów. Natomiast Rada Ministrów w drodze rozporządzenia (wzór 10) określa zakres upoważnień udzielonych pełnomocnikowi, sposób sprawowania nadzoru nad jego działalnością oraz sposób zapewnienia mu obsługi merytorycznej, organizacyjno-prawnej, technicznej i kancelaryjno-biurowej.

Wzór 10. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie ustanowienia pełnomocnika rządu

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia 27 listopada 2013 r.
w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu
do spraw Polityki Klimatycznej

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 4 *Ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów* (Dz.U. z 2012 r., poz. 392) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Ustanawia się Pełnomocnika Rządu do spraw Polityki Klimatycznej, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”.
2. Pełnomocnikiem jest sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska.

§ 2

Do zadań Pełnomocnika należy:

1. przygotowywanie, uzgadnianie projektu i prezentowanie stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej w obszarze polityki klimatycznej na forum międzynarodowym oraz na forum Rady Unii Europejskiej;
2. wykonywanie zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, w tym zwłaszcza związanych ze sprawowaniem przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w konwencji w latach 2013 i 2014;
3. inicjowanie i prowadzenie prac związanych z wdrażaniem międzynarodowych i unijnych zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej w obszarze polityki klimatycznej, objętych zakresem jego właściwości, z wyłączeniem prac legislacyjnych;
4. inicjowanie, koordynowanie i monitorowanie działań organów administracji rządowej w zakresie polityki klimatycznej oraz koordynowanie i monitorowanie realizacji zadań, w tym zakresie, przez międzyinstytucjonalne zespoły robocze;
5. wydawanie w porozumieniu z Ministrem Środowiska rekomendacji organom administracji rządowej oraz przekazywanie wniosków i opinii instytucjom i podmiotom zaangażowanym w realizację polityki klimatycznej;
6. współpraca międzynarodowa, w szczególności wymiana informacji z innymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej, jak i Stronami oraz Sekretariatem Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu oraz innymi organami właściwych organizacji międzynarodowych, w zakresie określonym w pkt 1;
7. opiniowanie projektów aktów prawnych oraz innych dokumentów rządowych mających wpływ na przebieg realizacji zadań, o których mowa w pkt 1, 2 i 4.